

KAT en
CARTER
gaan verder
Novelle

Eeuwig samen

SOPHIE JACKSON

Sophie Jackson

EEUWIG SAMEN

Uitgeverij Zomer & Keuning

HOOFDSTUK 1

Toen Grace Brooks onaangekondigd verscheen op de trouwreceptie van zijn beste vriend Carter en diens bruid Kat Lane, stopte Max O'Hares hart er bijna mee. De weken dat Grace bij hem weg was geweest, waren ondraaglijk geweest. En haar terugkomst zorgde voor een lichtpunt in zijn leven.

'Waarom glimlach je zo?' vroeg Max haar. Hij trok haar tegen zich aan en liefkoosde haar slaap.

'Nergens om,' antwoordde ze, en ze sloeg haar armen om zijn nek. 'Ik ben gewoon blij dat ik hier ben.'

'Ik ook,' fluisterde hij. 'Je bent er echt.' Ze glimlachten naar elkaar en Max gaf haar een zachte kus.

Toen pakte hij haar hand en leidde hij haar trots naar een groepje mensen dat hen al van een afstandje had gadeslagen. Drie daarvan herkende Grace – Carter, Tate en Riley – en er stond een beeldschone roodharige vrouw bij hen, gekleed in een ivoorkleurige trouwjurk. Dat moest Kat zijn. Ze grijnsde naar Grace en Max toen ze naar hen toe liepen, en vervolgens gaf ze Grace een hartelijke omhelzing.

'Ik ben zo blij dat je er bent,' zei Kat. Max kreeg een knipoog.

Max keek verbaasd heen en weer tussen de vrouwen voordat hij met zijn vinger naar Kat wees. 'Zit jij hierachter?'

Ze lachte. 'Ik moest wel.' Ze keek naar de drie mannen, die een beetje heen en weer schuifelden zonder haar aan te kijken. 'Aan die drie heb je niets.'

Terwijl zijn vrienden zich uitputten in slappe excuses, grinnikte Max. Hij schudde zijn hoofd, sloeg zijn arm om Grace' middel en trok

haar tegen zich aan. Ze nestelde zich tegen zijn zij.

Carter ging achter Kat staan, legde zijn kin op haar schouder en zijn handen op haar buik. 'Het is goed je weer te zien, Grace.'

'Zeker weten,' zei Riley. 'Hopelijk kapt Max met mokken nu je er weer bent, Hardloopmeisje.'

Riley en Tate gniffelden en Max stak zijn middelvinger op naar beiden.

Hoewel ze de lachende mensen om haar heen niet zo goed kende, voelde Grace zich meer op haar gemak dan ze zich in lange tijd had gevoeld. Dat kwam doordat Max erbij was. Met de golven die tegen de kust sloegen en de geur van heerlijk eten, wijn en de nazomer die in de lucht hing, werd ze al snel meegesleept in de blijde gebeurtenis. Het huis en het strand waren prachtig, en Carter en Kat dansten, kusten en glimlachten zoals alleen een pasgetrouwd stel kon.

Max week de hele dag niet van Grace' zijde en maakte eigenlijk voortdurend wel een vorm van lichaamscontact met haar – zijn vinger op haar arm, zijn hand op haar onderrug. Zij liep er altijd warm voor om door hem aangeraakt te worden, maar nu werd het toch wel zinderend heet. Het was alsof haar hele lijf weer opbloeide met hem in de buurt.

'Ik wil je iets vragen,' zei Max later, terwijl ze schuifelden op de muziek van Marvin Gaye.

Carter en Kat waren een uur eerder al vertrokken om op huwelijksreis te gaan, uitgezwaaid met een douche van witte en perzikkleurige confetti, maar het feest ging gewoon verder. De zon was ondergegaan en kleine, fonkelende lichtjes, die over en om elk voorwerp gedrapeerd waren, omringden de dansvloer en gaven alles een zachte gloed.

Max opende zijn mond om zijn vraag te stellen, maar er kwam alleen gestamel uit. Grace glimlachte omdat het zo ongemakkelijk ging. Ze wist dat hij al een paar uur ergens op aan het broeden was; hij was een open boek voor haar.

'Ik blijf vannacht hier,' zei hij. Zijn blik ging naar hun dansende voeten. 'Carter heeft me gevraagd om een paar dagen op het huis te passen terwijl de schoonmakers hun werk doen en zo, en...' Hij ademde

zwaar uit. Er lag een zinderende blik in zijn ogen toen hij haar aankeek, wat haar ademloos maakte. 'Ik verwacht niets van je, maar... ik zou het heel fijn vinden als je bij me bleef.'

Grace liet haar hand van zijn biceps naar zijn schouder glijden en legde hem vervolgens in zijn nek. Ze trok zijn mond tegen de hare. 'Dat doe ik maar al te graag,' fluisterde ze, en ze meende het, want ze kon aan niets anders denken dan weer in Max' armen te slapen.

*

Max werd langzaam wakker met om zich heen de geur van cacaoboter en zee. Hij knipperde de slaap uit zijn ogen en glimlachte toen hij beseftte dat Grace tegen hem aan lag, met haar wang tegen zijn schouder en haar hand op zijn hart. Het voelde goed. Ze sliep heerlijk en was zo mooi en zacht. Hij was nog steeds een beetje in shock omdat ze ineens bij Kat en Carters bruiloft was verschenen, maar de vreugde overheerste.

Hij wist dat hij een enorme mazzelpik was dat hij een tweede kans bij haar kreeg, en hij zou er alles aan doen om het dit keer niet te verkloten. Haar één keer kwijtraken was al erg genoeg geweest. Toen ze gisternacht samen naar bed gingen, hadden ze alleen maar gekust, maar het was fantastisch en het bevestigde wat Max eigenlijk al wist. Hij kon er nog niet de woorden voor vinden, maar zijn liefde voor haar zat in elke vezel van zijn lichaam.

Hij gaf zachtjes een kus op haar neus en schoof het dekbed opzij. Stilletjes stapte hij uit bed. Grace mompelde iets, legde haar hoofd op het kussen en sliep verder. Max trok een joggingbroek en een grijs hemd aan en sloop de kamer uit.

Het gekraak van de vloer en het zachte geluid van een deur die even verderop in de hal dichtging, zorgden ervoor dat Max zich omdraaide. Riley stond daar met één hand op de klink van de deur van de kamer waar hij net uit kwam en in de andere hand zijn nette schoenen. Hij had geen riem om en zijn overhemd hing los over zijn pantalon, en hij stond daar op zijn blote voeten. Hij verstijfde toen hij Max zag.